

**DYREKTYWA 98/70/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY**

z dnia 13 października 1998 r.

**odnosząca się do jakości benzyny i olejów napędowych oraz
zmieniająca dyrektywę Rady 93/12/EWG**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu ⁽³⁾,
z uwzględnieniem wspólnego tekstu zatwierdzonego dnia 29 czerwca
1998 r. przez Komitet Pojedynczy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Różnice w przepisach ustawowych lub administracyjnych, przyjmowanych przez Państwa Członkowskie w zakresie specyfikacji paliw klasycznych i paliw zastępczych wykorzystywanych w pojazdach wyposażonych w silniki z zapłonem iskrowym i silniki z zapłonem samoczynnym, tworzą bariery dla handlu we Wspólnocie i mogą w ten sposób bezpośrednio wpływać na ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego a także na międzynarodową konkurencyjność europejskich przemysłu samochodowego i rafinacyjnego; dlatego wydaje się konieczne, zgodnie z przepisami art. 3b Traktatu, zbliżenie przepisów ustawowych w tej dziedzinie.
- (2) Artykuł 100a ust. 3 Traktatu przewiduje, że wnioski Komisji, które mają na celu ustanowienie i funkcjonowanie rynku wewnętrznego i dotyczą, między innymi, zdrowia i ochrony środowiska, przyjmują za podstawę wysoki poziom ochrony.
- (3) Pierwotne substancje zanieczyszczające powietrze, takie jak tlenki azotu, węglowodory niespalone, cząstki stałe, tlenek węgla, benzeny oraz inne toksyczne emisje spalin, które przyczyniają się do tworzenia wtórnych substancji zanieczyszczających, takich jak ozon, wydzielane są w znacznej ilości w spalinach i wyziewach wydobywających się z pojazdów silnikowych i stanowią w ten sposób bezpośrednio i pośrednio znaczne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego i środowiska.
- (4) Bez względu na rosnące obostrzenia związane z dopuszczalnymi wartościami emisji z pojazdów ustanowionymi w dyrektywie Rady 70/220/EWG ⁽⁴⁾ i dyrektywie Rady 88/77/EWG ⁽⁵⁾, w celu uzyskania zadowalającej jakości powietrza atmosferycznego konieczne są dodatkowe środki do zmniejszenia zanieczyszczenia atmosferycznego powodowanego przez pojazdy i inne źródła.

⁽¹⁾ Dz.U. C 77 z 11.3.1997, str. 1 oraz Dz.U. C 209 z 10.7.1997, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. C 206 z 7.7.1997, str. 113.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 10 kwietnia 1997 r. (Dz.U. C 132 z 28.4.1997, str. 170), wspólne stanowisko Rady z dnia 7 października 1997 r. (Dz.U. C 351 z 19.11.1997, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 lutego 1998 r. (Dz.U. C 80 z 16.3.1998, str. 92). Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 września 1998 r. (Dz.U. C 313 z 12.10.1998). Decyzja Rady z dnia 17 września 1998 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 76 z 6.4.1970, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 98/69/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 350 z 28.12.1998, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 36 z 9.2.1988, str. 33. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 96/1/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 40 z 17.2.1996, str. 1).

▼B

- (5) Artykuł 4 dyrektywy 94/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ wprowadził nowe podejście do polityki zmniejszania emisji, która będzie obowiązywać w roku 2000 i później, oraz nałożył na Komisję obowiązek zbadania, między innymi, w jakiej mierze polepszenie jakości benzyny, oleju napędowego i innych paliw mogłoby się przyczynić do obniżenia zanieczyszczenia powietrza.
- (6) W uzupełnieniu do pierwszego etapu specyfikacji paliw, rozpoczynającego się w roku 2000, należy ustanowić przepis dotyczący drugiego etapu, który wejdzie w życie w roku 2005 i aby pozwoleń przemysłowi dokonanie niezbędnych inwestycji w celu dostosowania swoich planów produkcyjnych.
- (7) Benzyna i olej napędowy spełniające wymagania określone w załącznikach I, II, III i IV są już dostępne na rynku Wspólnoty Europejskiej.
- (8) Europejski program „auto/oil”, którego zarys zawiera komunikat Komisji w sprawie przyszłej strategii kontroli emisji atmosferycznych pochodzących z transportu drogowego, dostarcza podstaw naukowych, technicznych i ekonomicznych pozwalających na wprowadzenie na poziomie wspólnotowym nowych specyfikacji środowiskowych dla benzyny i olejów napędowych.
- (9) Wprowadzenie specyfikacji środowiskowych dla benzyny i olejów napędowych stanowi ważny element, efektywnego pod względem kosztów, pakietu środków o zasięgu ogólnoeuropejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym, które należy wprowadzić w życie, uwzględniając koszty i korzyści płynące z każdego działania.
- (10) Wdrożenie kombinacji środków o zasięgu ogólnoeuropejskim, krajowym, regionalnym i lokalnym mających na celu ograniczenie emisji z pojazdów stanowi część ogólnej strategii Komisji dotyczącej ograniczenia w sposób zrównoważony i spełniający kryteria kosztów i korzyści emisji do powietrza pochodzących ze źródeł ruchomych i stacjonarnych.
- (11) Konieczne jest w krótkim terminie osiągnięcie zmniejszenia emisji zanieczyszczeń z pojazdów, w szczególności na obszarach miejskich, włącznie z zanieczyszczeniami pierwotnymi, takimi jak węglowodory niespalone i tlenek węgla, zanieczyszczeniami wtórnymi, takimi jak ozon, emisjami toksycznymi, takimi jak emisja benzenu i pyłów; zmniejszenie emisji zanieczyszczeń pochodzących z pojazdów na obszarach miejskich może być niezwłocznie osiągnięte w przypadku pojazdów silnikowych poprzez zmianę składu paliwa.
- (12) Włączenie tlenu i znaczne ograniczenie substancji aromatycznych, olefinów, benzenu i siarki może pozwolić na uzyskanie paliwa lepszej jakości z punktu widzenia jakości powietrza.
- (13) Przepisy dyrektywy Rady 92/81/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od olejów mineralnych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 4, zniechęcają i mogą powstrzymać Państwa Członkowskie od różnicowania podatku akcyzowego nakładanego w celu polepszenia jakości paliw, wykraczających poza specyfikacje wspólnotowe.
- (14) Skorzystanie przez Państwa Członkowskie ze zróżnicowania podatków akcyzowych może zachęcić do wprowadzania ulepszonych paliw, w zależności od krajowych priorytetów, możliwości i wymagań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 19.4.1994, str. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 316 z 31.10.1992, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 94/74/WE (Dz.U. L 365 z 31.12.1994, str. 46).

▼B

- (15) Komisja przesłała propozycję dyrektywy dotyczącej produktów energetycznych; propozycja ta ma, między innymi, pozwolić Państwu Członkowskiemu na bardziej aktywne wykorzystanie zachęt fiskalnych poprzez zróżnicowane podatki akcyzowe w celu ułatwienia wprowadzenia ulepszonych paliw.
- (16) Ogólnie, brakuje specyfikacji paliw zmierzających do ograniczenia emisji spalin i wycieków.
- (17) Zanieczyszczenie powietrza łożem pochodzącym ze spalania benzyny łożowej stanowi ryzyko dla zdrowia ludzkiego i środowiska; fakt, że przed rokiem 2000 praktycznie wszystkie pojazdy drogowe napędzane benzyną będą mogły jeździć, wykorzystując benzynę bezołowiową, stanowi istotny postęp i dlatego właściwe jest ograniczenie obrotu benzyną łożową.
- (18) Konieczność ograniczenia emisji z pojazdów oraz istnienie niezbędnych technologii rafinacji uzasadniają ustalenie środowiskowej specyfikacji paliw w celu wprowadzenia na rynek benzyny bezołowiowej i oleju napędowego.
- (19) Wydaje się właściwe zapewnienie dostępności dwóch typów olejów napędowych i benzyny, z których jeden byłby lepszej jakości olejem napędowym, a drugi lepszej jakości benzyną; jest właściwe, aby wspomniany olej napędowy lub benzyna lepszej jakości zastąpiły na rynku oleje napędowe lub benzynę gorszej jakości najpóźniej do 2005 r.; jednakże należy ustanowić właściwy przepis, który umożliwi odroczenie tego zastąpienia, jeśli zastosowanie w Państwie Członkowskiemu daty 2005 r. sprawiłoby duże trudności dla przemysłu w tym państwie w związku z koniecznością dostosowania jego możliwości produkcji.
- (20) W celu ochrony zdrowia ludzkiego i/lub środowiska, w szczególnych aglomeracjach lub szczególnych obszarach wrażliwych ekologicznie, mających szczególne problemy z jakością powietrza, należy zezwolić Państwu Członkowskiemu, z zastrzeżeniem procedury określonej przez niniejszą dyrektywę, na wprowadzenie wymogu, aby paliwa spalinowe mogły być wprowadzone do obrotu tylko wtedy, gdy spełniają specyfikacje środowiskowe bardziej surowe niż specyfikacje ustalone w niniejszej dyrektywie; procedura ta stanowi odstępstwo od procedury informowania ustanowionej dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych ⁽¹⁾.
- (21) Państwa Członkowskie powinny wprowadzić systemy monitorowania w celu zapewnienia zgodności z normami jakości paliw wymaganymi niniejszą dyrektywą; takie systemy monitorowania powinny opierać się na wspólnych procedurach pobierania próbek i przeprowadzania badań, a informacje dotyczące jakości paliw zebrane przez Państwa Członkowskie powinny być przekazywane Komisji przy użyciu wspólnego formularza.
- (22) Na podstawie wszechstronnej oceny Komisja ma przedłożyć propozycję uzupełniającą obowiązkowe specyfikacje dla benzyny i olejów napędowych, określonych w załącznikach III i IV, stosowanych od dnia 1 stycznia 2005 r.; propozycja ta może również określać, kiedy właściwe, specyfikacje środowiskowe dla innych typów paliw, takich jak gaz płynny, gaz ziemny i biopaliwa; istnieją środki transportu publicznego (autobusy, taksówki, pojazdy użytkowe itd.), które są odpowiedzialne za dużą część zanieczyszczeń w miastach i które korzystałyby z oddzielnych specyfikacji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, str. 37. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 98/48/WE (Dz.U. L 217 z 5.8.1998, str. 18).

▼ B

- (23) Może być pożądany dalszy rozwój metod porównawczych stosowanych do pomiaru specyfikacji wymienionych w niniejszej dyrektywie, w świetle postępu naukowego i technicznego; w tym celu należy ustanowić przepisy pozwalające na dostosowanie załączników do niniejszej dyrektywy do postępu technicznego.
- (24) Dyrektywa Rady 85/210/EWG z dnia 20 marca 1985 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących zawartości ołowiu w benzynie⁽¹⁾, dyrektywa Rady 85/536/EWG z dnia 5 grudnia 1985 r. dotycząca oszczędzania ropy naftowej poprzez stosowanie składników paliw zastępczych w benzynie⁽²⁾ i art. 1 ust. 1 lit. b) i art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 93/12/EWG z dnia 23 marca 1993 r. dotyczącej zawartości siarki w niektórych paliwach płynnych⁽³⁾, powinny stosownie być uchylone.
- (25) Środki przejściowe dla Austrii, określone w art. 69 Aktu Przyłączenia z 1994 r., zawierają art. 7 dyrektywy 85/210/EWG; ze szczególnych powodów związanych z ochroną środowiska stosowanie tego środka przejściowego powinno zostać przedłużone do dnia 1 stycznia 2000 r.
- (26) Umowa *modus vivendi* między Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie środków wykonawczych do aktów przyjętych zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 189b Traktatu⁽⁴⁾ została zawarta dnia 20 grudnia 1994 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

▼ M4*Artykuł 1***Zasięg**

Niniejsza dyrektywa ustala, w odniesieniu do pojazdów drogowych i maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach (w tym statków żeglugi śródlądowej, gdy nie znajdują się na morzu), ciągników rolniczych i leśnych oraz rekreacyjnych jednostek pływających, gdy nie znajdują się na morzu:

- a) specyfikacje techniczne z powodów związanych ze zdrowiem i środowiskiem, mające zastosowanie do paliw przeznaczonych do użytku w silnikach z zapłonem iskrowym i silnikach z zapłonem samoczynnym, z uwzględnieniem wymogów technicznych tych silników; oraz
- b) cel ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia.

▼ M2*Artykuł 2***Definicje**

Do celów niniejszej dyrektywy:

1. „benzyna” oznacza mineralne oleje lotne przeznaczone do działania w silnikach spalinowych o zapłonie iskrowym stosowanych do napędzania pojazdów i objęte kodami CN 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 i 2710 11 59⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. L 96 z 3.4.1985, str. 25. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przyłączenia z 1994 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 334 z 12.12.1985, str. 20. Dyrektywa zmieniona dyrektywą Komisji 87/441/EWG (Dz.U. L 238 z 21.8.1987, str. 40).

⁽³⁾ Dz.U. L 74 z 27.3.1993, str. 81.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 102 z 4.4.1996, str. 1.

⁽⁵⁾ Przydział tych kodów CN określono w WTC, zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2031/2001 (Dz.U. L 279 z 23.10.2001, str. 1).

▼ **M2**

2. „oleje napędowe do silników wysokoprężnych” oznaczają oleje napędowe objęte kodem CN 2710 19 41 ⁽¹⁾ i stosowane w pojazdach samochodowych, określonych w dyrektywie 70/220/EWG oraz dyrektywie 88/77/EWG;

▼ **M4**

- 3) „oleje napędowe przeznaczone do stosowania w maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach (w tym statkach żeglugi śródlądowej), ciągnikach rolniczych i leśnych oraz rekreacyjnych jednostkach pływających” oznaczają ciekły produkt ropopochodny, objęty kodami CN 2710 19 41 i 2710 19 45 ⁽²⁾, przeznaczony do stosowania w silnikach określonych w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 94/25/WE ⁽³⁾, 97/68/WE ⁽⁴⁾ i 2000/25/WE ⁽⁵⁾;

▼ **M2**

4. „regiony peryferyjne” oznaczają Francję, w odniesieniu do francuskich departamentów zamorskich, Portugalię, w odniesieniu do Azorów i Madery i Hiszpanię, w odniesieniu do Wysp Kanaryjskich;

▼ **M4**

- 5) „państwa członkowskie, w których występują niskie temperatury otoczenia w okresie letnim” oznaczają Danię, Estonię, Finlandię, Irlandię, Łotwę, Litwę, Szwecję i Zjednoczone Królestwo;
- 6) „emisja gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw” oznacza wszystkie emisje netto CO₂, CH₄ i N₂O, które można przypisać paliwu (także wszystkim jego dodanym komponentom) lub dostarczonej energii. Obejmuje to wszystkie właściwe etapy od wydobycia lub uprawy włącznie, poprzez zmianę sposobu użytkowania gruntów, transport i dystrybucję, przetwarzanie i spalanie, niezależnie od tego, skąd pochodzą emisje;
- 7) „emisja gazów cieplarnianych w przeliczeniu na jednostkę energii” oznacza całkowitą masę emisji gazów cieplarnianych będących równoważnikami CO₂ związanych z paliwem podzieloną przez całkowitą wartość energetyczną paliwa lub dostarczonej energii (w przypadku paliwa wyrażoną jako jego dolna wartość opałowa);
- 8) „dostawca” oznacza podmiot odpowiedzialny za zgłaszanie paliw lub energii organom odpowiedzialnym za naliczanie podatku akcyzowego lub, jeżeli nie jest należny podatek akcyzowy, każdy inny odnośny podmiot wyznaczony przez państwo członkowskie;
- 9) „biopaliwa” mają to samo znaczenie, co w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych ⁽⁶⁾.

▼ **B***Artykuł 3***Benzyna**

1. Najpóźniej w dniu 1 stycznia 2000 r. Państwa Członkowskie zabraniają na swoim terytorium obrotu benzyną z zawartością ołowiu.

⁽¹⁾ Przydział tych kodów CN określono w WTC, zmieniony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2031/2001 (Dz.U. L 279 z 23.10.2001, str. 1).

⁽²⁾ Numeracja kodów CN określona we Wspólnej Taryfie Celnej (Dz.U. L 256 z 7.6.1987, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 15.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 173 z 12.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16

▼M4

2. Państwa członkowskie zapewniają, że benzyna może być wprowadzona do obrotu na ich terytorium tylko wtedy, jeżeli będzie ona zgodna ze specyfikacjami środowiskowymi, określonymi w załączniku I.

Jednakże państwa członkowskie mogą, w stosunku do regionów peryferyjnych, przyjąć specjalne przepisy dotyczące wprowadzenia benzyny o maksymalnej zawartości siarki wynoszącej 10 mg/kg. Państwa członkowskie korzystające z tego przepisu informują o tym Komisję.

3. Państwa członkowskie wymagają od dostawców zagwarantowania wprowadzenia na rynek benzyny o maksymalnej zawartości tlenu wynoszącej 2,7 % i maksymalnej zawartości etanolu wynoszącej 5 % do 2013 r. oraz mogą wymagać wprowadzania na rynek takiej benzyny w dłuższym terminie, jeżeli uznają to za konieczne. Zapewniają one udostępnienie konsumentom należytych informacji dotyczących zawartości biopaliwa w benzynie oraz zwłaszcza dotyczących właściwego stosowania różnych mieszanek paliw.

4. Państwa członkowskie o niskich temperaturach otoczenia w okresie letnim mogą, z zastrzeżeniem ust. 5, zezwolić na wprowadzenie do obrotu w okresie letnim benzyny o maksymalnej prężności par wynoszącej 70 kPa.

Państwa członkowskie, których nie dotyczy odstępstwo, o którym mowa w akapicie pierwszym, mogą, z zastrzeżeniem ust. 5, zezwolić na wprowadzenie do obrotu w okresie letnim benzyny zawierającej etanol o maksymalnej prężności par wynoszącej 60 kPa oraz dodatkowo zastosować dozwolone odstępstwo w zakresie prężności par określone w załączniku III, pod warunkiem że wykorzystany etanol jest biopaliwem.

5. Jeżeli państwa członkowskie pragną zastosować którekolwiek z odstępstw, o których mowa w ust. 4, informują o tym Komisję i udostępniają wszelkie odnośne informacje. Komisja ocenia stopień zapotrzebowania odstępstwa oraz okres jego trwania, uwzględniając następujące dwa elementy:

- a) unikanie społeczno-gospodarczych problemów wynikających z wyższej prężności par, w tym ograniczone w czasie potrzeby w zakresie dostosowań technicznych; oraz
- b) środowiskowe lub zdrowotne konsekwencje wyższej prężności par, oraz w szczególności oddziaływanie na zgodność z prawodawstwem Wspólnoty z zakresu jakości powietrza atmosferycznego, zarówno w zainteresowanych państwach członkowskich, jak i w innych państwach członkowskich.

Jeżeli ocena Komisji wykaże, że odstępstwo skutkować będzie brakiem zgodności z prawodawstwem Wspólnoty z zakresu jakości powietrza atmosferycznego i zanieczyszczenia powietrza, w tym odnośnymi wartościami granicznymi i limitami emisji, wniosek zostaje odrzucony. Komisja powinna też uwzględnić odnośne wartości docelowe.

Jeżeli w terminie sześciu miesięcy od otrzymania wszystkich odnośnych informacji Komisja nie zgłosi zastrzeżeń, zainteresowane państwo członkowskie może zacząć stosować odstępstwo, o które wnioskowało.

6. Nie naruszając przepisów ust. 1, państwa członkowskie mogą nadal zezwalać na obrót niewielkimi ilościami benzyny ołowiowej o zawartości ołowiu nieprzekraczającej 0,15 g/l, w wysokości maksymalnej 0,03 % całej sprzedaży, przeznaczonej do użytku w starych pojazdach określonego rodzaju i do rozprowadzania przez grupy szczególnego interesu.

▼M4*Artykuł 4***Olej napędowy**

1. Państwa członkowskie zapewniają, że olej napędowy może być wprowadzony do obrotu na ich terytorium tylko wtedy, jeżeli będzie on zgodny ze specyfikacjami określonymi w załączniku II.

Niezależnie od wymagań załącznika II, państwa członkowskie mogą zezwolić na wprowadzenie do obrotu oleju napędowego zawierającego ponad 7 % estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME).

Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie konsumentom należytych informacji dotyczących zawartości biopaliwa, zwłaszcza FAME, w oleju napędowym.

2. Państwa członkowskie zapewniają, że najpóźniej od dnia 1 stycznia 2008 r. oleje napędowe przeznaczone do stosowania w maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach (w tym w statkach żeglugi śródlądowej), ciągnikach rolniczych i leśnych oraz statkach rekreacyjnych mogą być wprowadzane do obrotu na ich terytorium wyłącznie wtedy, gdy zawartość siarki w tych olejach napędowych nie przekracza 1 000 mg/kg. Od dnia 1 stycznia 2011 r. maksymalna dopuszczalna zawartość siarki w tych olejach napędowych wynosi 10 mg/kg. Państwa członkowskie zapewniają, aby paliwa ciekłe inne niż te oleje napędowe mogły być stosowane w statkach żeglugi śródlądowej i statkach rekreacyjnych wyłącznie wtedy, gdy zawartość siarki w tych paliwach ciekłych nie przekracza maksymalnego dozwolonego limitu dla tych olejów napędowych.

Jednakże w celu przystosowania się do nieznacznych zanieczyszczeń w łańcuchu dostaw państwa członkowskie mogą, od dnia 1 stycznia 2011 r., zezwolić, by oleje napędowe przeznaczone do stosowania w silnikach maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach (w tym w statkach żeglugi śródlądowej), ciągnikach rolniczych i leśnych oraz statkach rekreacyjnych zawierały do 20 mg/kg siarki w punkcie końcowej dystrybucji dla użytkowników końcowych. Państwa członkowskie mogą również zezwolić na dalsze wprowadzanie na rynek do dnia 31 grudnia 2011 r. oleju napędowego zawierającego do 1 000 mg/kg siarki przeznaczonego dla pojazdów szynowych i ciągników rolniczych i leśnych, z zastrzeżeniem, że zagwarantują one nienaruszalność właściwego funkcjonowania systemów kontroli emisji.

3. Państwa członkowskie mogą, w stosunku do regionów peryferyjnych, przyjąć specjalne przepisy dotyczące wprowadzenia olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki wynoszącej 10 mg/kg. Państwa członkowskie korzystające z tego przepisu informują o tym Komisję.

4. W przypadku państw członkowskich, w których zimą występują surowe warunki pogodowe, maksymalny punkt destylacji wynoszący 65 % w temperaturze 250 °C dla olejów napędowych może zostać zastąpiony maksymalnym punktem destylacji wynoszącym 10 % (vol/vol) w temperaturze 180 °C.

▼B*Artykuł 5***Swobodny obrót**

Żadne Państwo Członkowskie nie może zabraniać, ograniczać lub utrudniać wprowadzania do obrotu paliw zgodnych z wymogami niniejszej dyrektywy.

▼ B*Artykuł 6***Obrót paliwami mającymi bardziej surowe specyfikacje środowiskowe****▼ M2**

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3, 4 i 5 i zgodnie z art. 95 ust. 10 Traktatu, Państwo Członkowskie może wymagać, żeby na określonych obszarach jego terytorium, paliwa mogły być wprowadzone do obrotu tylko wtedy, jeżeli są zgodne z bardziej surowymi specyfikacjami środowiskowymi niż specyfikacje przewidziane w niniejszej dyrektywie dla całości lub części parku samochodowego, w celu ochrony w Państwie Członkowskim zdrowia ludności w określonej aglomeracji lub środowiska w określonej strefie ekologicznie wrażliwej, jeżeli zanieczyszczenie powietrza lub wód gruntowych stanowi poważny i groźny problem dla zdrowia ludzkiego i środowiska lub, jeśli obawy, że może stanowić ono taki problem są uzasadnione.

▼ B

2. Państwo Członkowskie, które chce skorzystać z odstępstwa przewidzianego w ust. 1, z wyprzedzeniem przedkłada Komisji uzasadniony wniosek. Uzasadnienie zawiera dowody na to, że odstępstwo nie narusza zasady proporcjonalności i że nie zakłóca ono swobodnego przepływu osób i towarów.

▼ M2

3. Zainteresowane Państwo Członkowskie dostarcza Komisji dane dotyczące środowiska dla danej aglomeracji lub danego obszaru, jak również przewidywanych skutków proponowanych środków dla środowiska.

▼ B

4. Komisja bezzwłocznie przekazuje te informacje innym Państwom Członkowskim.

5. Państwa Członkowskie mogą zgłaszać swoje uwagi w sprawie wniosku i jego uzasadnienia w terminie dwóch miesięcy od dnia dostarczenia informacji przez Komisję.

6. Komisja podejmuje decyzję na wniosek Państw Członkowskich, w terminie trzech miesięcy od dnia zgłoszenia uwag przez Państwa Członkowskie. Komisja uwzględni uwagi Państw Członkowskich; notyfikuje im swoją decyzję i równocześnie poinformuje o niej Parlament Europejski i Radę.

▼ M2**▼ B***Artykuł 7***Zmiana zaopatrzenia w ropę naftową**

Jeżeli, na skutek wyjątkowych wydarzeń, nagle zmiana w zaopatrzeniu w ropę naftową lub produkty ropopochodne utrudnia przestrzeganie wymogów specyfikacji paliw z art. 3 i 4 przez rafinerie w Państwie Członkowskim, to powiadamia ono o tym Komisję. Komisja, po powiadomieniu innych Państw Członkowskich, może zezwolić na wyższe wartości dopuszczalne w tym Państwie Członkowskim dla jednego lub więcej składników tego paliwa, w terminie nieprzekraczającym sześciu miesięcy.

Komisja notyfikuje swoją decyzję Państwom Członkowskim i informuje o niej Parlament Europejski i Radę.

Państwa Członkowskie mogą odwołać się od decyzji Komisji do Rady w ciągu miesiąca od notyfikacji.

Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca od skierowania do niej sprawy.

▼ **M4***Artykuł 7a***Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych**

1. Państwa członkowskie wyznaczają dostawcę lub dostawców odpowiedzialnych za monitorowanie i sprawozdawczość dotyczące emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii uzyskanej z paliw i energii dostarczonej. W przypadku dostawców energii elektrycznej wykorzystywanej w pojazdach drogowych państwa członkowskie zapewniają, że dostawcy ci mogą dokonać wyboru o przyczynianiu się do spełniania obowiązku ograniczania emisji, określonego w ust. 2, jeżeli są oni w stanie odpowiednio mierzyć i monitorować energię elektryczną dostarczoną z przeznaczeniem na stosowanie w tych pojazdach.

Ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2011 r. dostawcy corocznie przekazują organowi wyznaczonemu przez państwo członkowskie sprawozdania na temat natężenia emisji gazów cieplarnianych dla paliw i energii dostarczanej w każdym państwie członkowskim; sprawozdanie to zawiera co najmniej następujące informacje:

- a) całkowitą ilość każdego dostarczanego rodzaju paliwa i energii, ze wskazaniem miejsca ich zakupu i ich pochodzenia; oraz
- b) emisję gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii.

Państwa członkowskie zapewniają, by sprawozdania były poddawane weryfikacji.

W stosownych przypadkach Komisja ustanawia wytyczne dotyczące wdrażania niniejszego ustępu.

2. Państwa członkowskie wymagają od dostawców możliwie stopniowego zmniejszania emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia w przeliczeniu na jednostkę energii uzyskanej z paliw i energii dostarczonej o maksymalnie 10 % do dnia 31 grudnia 2020 r. w stosunku do podstawowej normy dla paliw, o której mowa w ust. 5 lit. b). Zmniejszenie to składa się z:

- a) 6 % do dnia 31 grudnia 2020 r. Dla celów zmniejszenia emisji państwa członkowskie mogą wymagać od dostawców spełnienia następujących celów przejściowych: 2 % do dnia 31 grudnia 2014 r. i 4 % do dnia 31 grudnia 2017 r.;
- b) wskaźnikowego celu dodatkowego 2 % do dnia 31 grudnia 2020 r., z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1 lit. h), osiąganego za pośrednictwem jednej lub obu następujących metod:
 - (i) zaopatrzenia transportu w energię dostarczaną w celu stosowania we wszelkiego rodzaju pojazdach drogowych lub maszynach jezdnych nieporuszających się po drogach (w tym w statkach żeglugi śródlądowej), ciągnikach rolniczych i leśnych oraz statkach rekreacyjnych;
 - (ii) wykorzystania wszelkich technologii (w tym wychwytywania i składowania dwutlenku węgla) umożliwiających zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia dostarczonego paliwa lub energii w przeliczeniu na jednostkę energii;
- c) wskaźnikowego celu dodatkowego 2 % do dnia 31 grudnia 2020 r., z zastrzeżeniem art. 9 ust. 1 lit. i), osiąganego za pośrednictwem wykorzystania kredytów nabytych w ramach mechanizmu czystego rozwoju protokołu z Kioto, na warunkach określonych w dyrektywie 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie ⁽¹⁾, w celu redukcji w sektorze dostaw paliw.

⁽¹⁾ Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32.

▼ **M4**

3. Emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia biopaliw obliczane są zgodnie z art. 7d. Emisje gazów cieplarnianych w cyklu życia innych paliw i energii obliczane są z wykorzystaniem metodologii określonej zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.

4. Państwa członkowskie zapewniają, że grupa dostawców może zdecydować o wspólnym wypełnianiu obowiązków wypływających z ust. 2. W takim przypadku dla celów ust. 2 grupę dostawców uważa się za jednego dostawcę.

5. Środki niezbędne do wprowadzenia w życie niniejszego artykułu, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy poprzez jej uzupełnienie, są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, opisaną w art. 11 ust. 4. Takie środki obejmują w szczególności:

- a) metodologię obliczania emisji gazów cieplarnianych w całym cyklu życia paliw innych niż biopaliwa oraz energii;
- b) metodologię określającą, przed dnia 1 stycznia 2011 r., podstawowe normy dla paliw oparte na emisjach gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw w przeliczeniu na jednostkę energii z paliw kopalnych w 2010 r. dla celów ust. 2;
- c) wszelkie przepisy konieczne w celu zastosowania przepisów ust. 4;
- d) metodologię obliczania wkładu elektrycznych pojazdów drogowych, która jest zgodna z art. 3 ust. 4 dyrektywy 2009/28/WE.

*Artykuł 7b***Kryteria zrównoważonego rozwoju dotyczące biopaliw**

1. Niezależnie od tego, czy surowce były uprawiane na terenie Wspólnoty, czy poza jej terytorium, energię z biopaliw uwzględnia się do celów, o których mowa w art. 7a, tylko wtedy, gdy spełniają one kryteria zrównoważonego rozwoju określone w ust. 2–6 niniejszego artykułu.

Aby jednak biopaliwa wyprodukowane z odpadów lub pozostałości innych niż odpadów lub pozostałości rolnicze, akwakultury i leśne były uwzględniane do celów, o których mowa w art. 7a, muszą spełniać jedynie kryteria zrównoważonego rozwoju określone w ust. 2 niniejszego artykułu.

2. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych dzięki wykorzystaniu biopaliw uwzględnionych dla celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 35 %.

Począwszy od dnia 1 stycznia 2017 r., ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynikających z wykorzystania biopaliw uwzględnionych do celów, o których mowa w ust. 1, wynosi co najmniej 50 %. Od dnia 1 stycznia 2018 r. ograniczenie emisji gazów cieplarnianych wynosi co najmniej 60 % dla biopaliw wytworzonych w instalacjach, które rozpoczęły produkcję w dniu 1 stycznia 2017 r. lub później.

Ograniczenia emisji gazów cieplarnianych wynikające z wykorzystania biopaliw oblicza się zgodnie z art. 7d ust. 1.

W przypadku biopaliw wytworzonych w instalacjach działających w dniu 23 stycznia 2008 r. akapit pierwszy stosuje się od dnia 1 kwietnia 2013 r.

3. Biopaliwa uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1, nie pochodzą z surowców uzyskanych z terenów o wysokiej bioróżnorodności, czyli terenów, które w styczniu 2008 r. lub później posiadały jeden z następujących statusów, niezależnie od tego, czy posiadają go nadal:

- a) lasy pierwotne i inne zalesione grunty, czyli lasy i inne zalesione grunty z gatunkami rodzimymi, gdzie nie istnieją wyraźnie widoczne

▼M4

ślady działalności człowieka, a procesy ekologiczne nie zostały w istotny sposób zaburzone;

b) obszary wyznaczone:

- (i) do celów ochrony przyrody na mocy prawa lub przez właściwy organ; lub
- (ii) do ochrony rzadkich, zagrożonych lub poważnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków, uznawanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody pod warunkiem uznania ich zgodnie z drugim akapitem art. 7c ust. 4;

chyba że przedstawiono dowody, że produkcja tych surowców nie narusza tych celów ochrony przyrody;

c) obszary trawiaste o wysokiej bioróżnorodności, które są:

- (i) naturalne, czyli obszary trawiaste, które pozostaną obszarami trawiastymi, jeśli nie dojdzie do interwencji człowieka, i które zachowują naturalny skład gatunkowy oraz cechy i procesy ekologiczne; lub
- (ii) nienaturalne, czyli obszary trawiaste, które przestaną być obszarami trawiastymi w braku interwencji człowieka i które są bogate gatunkowo i nie są zdegradowane, chyba że udowodnione zostanie, iż zbiory surowców są konieczne, aby zachować ich status obszarów trawiastych.

Komisja ustanawia kryteria i zakresy geograficzne w celu ustalenia obszarów trawiastych objętych akapitem pierwszym lit. c). Środki te, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy przez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 4.

4. Biopaliwa uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1, nie pochodzą z surowców uzyskanych z terenów zasobnych w pierwiastek węgla, czyli terenów, które w styczniu 2008 r. posiadały status określony w jednej z poniższych liter, ale już go nie posiadają:

- a) tereny podmokłe, czyli tereny pokryte lub nasączone wodą stale lub przez znaczną część roku;
- b) obszary stale zalesiane, czyli obszary obejmujące więcej niż jeden ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew powyżej 30 %, lub drzewami, mogącymi osiągnąć te progi *in situ*;
- c) obszary obejmujące więcej niż 1 ha z drzewami o wysokości powyżej 5 metrów i z pokryciem powierzchni przez korony drzew od 10 % do 30 %, lub z drzewami, które mogą osiągnąć te progi *in situ*, chyba że przedstawiono dowody, że obszar przed i po przekształceniu magazynuje taką ilość pierwiastka węgla, że przy zastosowaniu metodologii określonej w części C załącznika IV byłyby spełnione warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu.

Przepisy niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeżeli w czasie pozyskania surowców teren posiadał ten sam status, co w styczniu 2008 r.

5. Biopaliwa uwzględnione dla celów, o których mowa w ust. 1, nie pochodzą z surowców uzyskanych z terenów będących w styczniu 2008 r. torfowiskami, chyba że przedstawiono dowody, że uprawa i zbiór tych surowców nie powoduje osuszania gruntów wcześniej niepodlegających osuszaniu.

6. Surowce rolne uprawiane we Wspólnocie i wykorzystywane do produkcji biopaliw uwzględnionych do celów, o których mowa w art. 7a, są uzyskiwane zgodnie z wymogami i normami określonymi w przepisach, o których mowa w pozycji „Środowisko naturalne”

▼M4

w części A oraz w pkt 9 załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 73/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. ustanawiającego wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającego określone systemy wsparcia dla rolników⁽¹⁾, a także zgodnie z minimalnymi wymogami dotyczącymi zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska w rozumieniu art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia.

7. Co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania odnoszące się zarówno do państw trzecich, jak i do państw członkowskich będących ważnym źródłem biopaliw lub surowców do produkcji biopaliw wykorzystywanych we Wspólnocie i dotyczące krajowych środków podjętych w celu przestrzegania kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w ust. 2–5, oraz w celu ochrony gleby, wody i powietrza. Pierwsze sprawozdanie zostaje przedłożone w 2012 r.

Co dwa lata Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania dotyczące wpływu zwiększonego popytu na biopaliwa na zrównoważony rozwój społeczny we Wspólnocie i w państwach trzecich, wpływu polityki Wspólnoty w zakresie biopaliw na dostępność żywności w przystępnych cenach, zwłaszcza dla ludzi żyjących w krajach rozwijających się, oraz ogólniejszych kwestii rozwojowych. Sprawozdania te dotyczą kwestii poszanowania praw do użytkowania gruntów. Sprawozdania określają zarówno w odniesieniu do państw trzecich, jak i państw członkowskich będących ważnym źródłem surowców do produkcji biopaliw wykorzystywanych we Wspólnocie, czy każda z następujących konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy została przez nie ratyfikowana i wdrożona:

- konwencja dotycząca pracy przymusowej lub obowiązkowej (nr 29),
- konwencja dotycząca wolności związkowej i ochrony praw związkowych (nr 87),
- konwencja dotycząca stosowania zasad prawa do organizowania się i rokowań zbiorowych (nr 98),
- konwencja dotycząca jednakowego wynagrodzenia dla pracujących mężczyzn i kobiet za pracę jednakowej wartości (nr 100),
- konwencja o zniesieniu pracy przymusowej (nr 105),
- konwencja dotycząca dyskryminacji w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu (nr 111),
- konwencja dotycząca najniższego wieku dopuszczenia do zatrudnienia (nr 138),
- konwencja dotycząca zakazu i natychmiastowych działań na rzecz eliminowania najgorszych form pracy dzieci (nr 182).

Sprawozdania te określają zarówno w odniesieniu do państw trzecich, jak i państw członkowskich będących ważnym źródłem surowców do produkcji biopaliw wykorzystywanych we Wspólnocie, czy dany kraj ratyfikował i wdrożył:

- protokół kartageński o bezpieczeństwie biologicznym,
- konwencję o międzynarodowym handlu dzikimi zwierzętami i roślinami gatunków zagrożonych wyginięciem.

Pierwsze sprawozdanie zostaje przedłożone w 2012 r. Komisja w odpowiednich przypadkach proponuje działania naprawcze, zwłaszcza gdy występują czynniki świadczące o tym, że produkcja biopaliw ma znaczny wpływ na ceny żywności.

8. Do celów, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie nie odmawiają uwzględnienia do celów ust. 1 biopaliw uzyskanych zgodnie

⁽¹⁾ Dz.U. L 30 z 31.1.2009, s. 16.

▼M4

z niniejszym artykułem z innych powodów dotyczących zrównoważonego rozwoju.

*Artykuł 7c***Weryfikacja zgodności biopaliw z kryteriami zrównoważonego rozwoju**

1. W przypadku gdy biopaliwa mają zostać uwzględnione dla celów art. 7a, państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych wykazania spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju określonych w art. 7b ust. 2–5. W tym celu państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych stosowania systemu bilansu masy, który:

- a) umożliwi mieszanie partii surowców lub biopaliw o różnych właściwościach zrównoważonego rozwoju;
- b) wymaga, aby informacje na temat właściwości zrównoważonego rozwoju, a także wielkości partii, o których mowa w lit. a), pozostały przypisane mieszance; oraz
- c) stanowi, że suma wszystkich partii wycofanych z mieszanki jest opisana jako posiadająca te same właściwości zrównoważonego rozwoju i w takich samych ilościach, jak suma wszystkich partii dodanych do mieszanki.

2. W 2010 i 2012 r. Komisja złoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat działania metody weryfikacji bilansu masy opisanej w ust. 1 oraz na temat możliwości dopuszczenia innych metod weryfikacji w odniesieniu do niektórych lub wszystkich rodzajów surowców lub biopaliw. W swojej ocenie Komisja bierze pod uwagę metody weryfikacji, w których informacja dotycząca właściwości zrównoważonego rozwoju nie musi zostać fizycznie przypisana do danej partii lub mieszanki. Ocena bierze pod uwagę potrzebę zachowania integralności i skuteczności systemu weryfikacji przy jednoczesnym uniknięciu nadmiernych obciążeń dla przemysłu. W stosownych przypadkach do sprawozdania dołączone są wnioski do Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące dopuszczenia innych metod weryfikacji.

3. Państwa członkowskie podejmują środki, aby zapewnić, że podmioty gospodarcze przedkładają wiarygodne informacje i udostępniają państwom członkowskim, na ich wniosek, dane wykorzystane do opracowania informacji. Państwa członkowskie wymagają od podmiotów gospodarczych zapewnienia odpowiedniego standardu niezależnego audytu przedłożonych informacji oraz dostarczenia dowodów dokonania tej czynności. Audyt kontroluje, czy systemy stosowane przez podmioty gospodarcze są dokładne, wiarygodne i zabezpieczone przed nadużyciami. Ocenia również częstotliwość i metodologię pobierania próbek i solidność danych.

Informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują w szczególności informacje dotyczące poszanowania kryteriów zrównoważonego rozwoju, ustanowionych w art. 7b ust. 2–5, odpowiednie i użyteczne informacje na temat środków podjętych w celu ochrony gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także odpowiednie i użyteczne informacje na temat środków podjętych w celu uwzględnienia elementów, o których mowa w art. 7b ust. 7 akapit drugi.

Komisja opracowuje, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 3, wykaz odpowiednich i użytecznych informacji, o których mowa w dwóch pierwszych akapitach. Zapewnia w szczególności, by dostarczanie tych informacji nie stanowiło nadmiernego obciążenia administracyjnego dla podmiotów w ogóle, a w szczególności dla rolników małorolnych oraz organizacji i spółdzielni producenckich.

▼ **M4**

Obowiązki ustanowione w tym ustępie mają zastosowanie bez względu na to, czy biopaliwa są produkowane w obrębie Wspólnoty, czy importowane.

Państwa członkowskie przekazują Komisji w zagregowanej formie informacje, o których mowa w akapicie pierwszym. Komisja publikuje te informacje w skróconej formie na platformie na rzecz przejrzystości, o której mowa w art. 24 dyrektywy 2009/28/WE, zachowując poufny charakter szczególnie chronionych informacji handlowych.

4. Wspólnota podejmuje starania, aby zawrzeć dwustronne lub wielostronne umowy z państwami trzecimi, zawierające postanowienia dotyczące kryteriów zrównoważonego rozwoju równoważne przepisom niniejszej dyrektywy. W przypadku gdy Wspólnota zawrze umowy zawierające postanowienia dotyczące kwestii objętych kryteriami zrównoważonego rozwoju zawartymi w art. 7b ust. 2–5, Komisja może zdecydować, że umowy te wykazują, że biopaliwa wytworzone z surowców uprawianych w tych krajach spełniają odnośne kryteria zrównoważonego rozwoju. Podczas zawierania tych umów zwraca się szczególną uwagę na środki podjęte w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), gleby, wody i powietrza, na pośrednie skutki zmiany sposobu użytkowania gruntów, rekultywację terenów zdegradowanych, unikanie nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także na elementy wymienione w art. 7b ust. 7 akapit drugi.

Komisja może zdecydować, że dobrowolne międzynarodowe lub krajowe systemy określające normy dla wytwarzania produktów biomasy zawierają dokładne dane wymagane dla celów art. 7b ust. 2 lub wykazują, że partie biopaliwa spełniają kryteria zrównoważonego rozwoju, ustalone w art. 7b ust. 3–5. Komisja może zdecydować, że systemy te zawierają dokładne dane do celów informacji o środkach podjętych w celu ochrony obszarów, które dostarczają podstawowych usług ekosystemu w sytuacjach kryzysowych (takich jak ochrona działu wodnego i kontrola erozji), gleby, wody i powietrza, rekultywacji terenów zdegradowanych, unikania nadmiernego zużycia wody na obszarach, na których jest ona dobrem rzadkim, a także o elementach wymienionych w art. 7b ust. 7 akapit drugi. Komisja może również uznać obszary przeznaczone do ochrony rzadkich, zagrożonych lub silnie zagrożonych ekosystemów lub gatunków uznanych za takie na mocy umów międzynarodowych lub zawartych w wykazach sporządzanych przez organizacje międzyrządowe lub Międzynarodową Unię Ochrony Przyrody do celów art. 7b ust. 3 lit. b) ppkt (ii).

Komisja może zdecydować, że dobrowolne krajowe lub międzynarodowe systemy pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zawierają dokładne dane wymagane dla celów art. 7b ust. 2.

Komisja może zdecydować, że tereny objęte krajowym lub regionalnym programem przekształcania terenów poważnie zdegradowanych lub silnie zanieczyszczonych spełniają kryteria, o których mowa w załączniku IV część C pkt 9.

5. Komisja przyjmuje decyzje na mocy ust. 4 wyłącznie wtedy, gdy przedmiotowa umowa lub system spełniają odpowiednie normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu. Systemy pomiarów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych spełniają również wymogi dotyczące metodyki określone w załączniku IV. Wykazy terenów o dużej bioróżnorodności, o których mowa w art. 7b ust. 3 lit. b) ppkt (ii), spełniają odpowiednie standardy obiektywności i spójności z normami uznanymi w skali międzynarodowej i przewidują odpowiednie procedury odwoławcze.

6. Decyzje na mocy ust. 4 przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 3. Są one ważne przez okres nie dłuższy niż 5 lat.

▼ **M4**

7. Gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane uzyskane w ramach umowy lub systemu będących przedmiotem decyzji podjętej zgodnie z ust. 4, państwo członkowskie nie wymaga od dostawcy, w zakresie objętym tą decyzją, dostarczania dalszego dowodu spełnienia kryteriów zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 7b ust. 2–5, ani dostarczania informacji o środkach, o których mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu.

8. Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy, analizuje stosowanie art. 7b w odniesieniu do źródła biopaliwa i w ciągu sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku oraz zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 11 ust. 3, decyduje, czy przedmiotowe państwo członkowskie może uwzględnić biopaliwo z tego źródła do celów art. 7a.

9. Do dnia 31 grudnia 2012 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące:

- a) skuteczności systemu w zakresie przekazywania informacji na temat kryteriów zrównoważonego rozwoju; oraz
- b) wykonalności i stosowności wprowadzenia wymagań dotyczących ochrony powietrza, gleby i wody, uwzględniających wyniki najnowszych badań naukowych i międzynarodowe zobowiązania Wspólnoty.

W stosownych przypadkach Komisja proponuje podjęcie działań naprawczych.

*Artykuł 7d***Obliczanie wpływu biopaliw na emisję gazów cieplarnianych w całym cyklu życia**

1. Do celów art. 7a i art. 7b ust. 2 emisję gazów cieplarnianych z biopaliw w całym cyklu życia oblicza się w następujący sposób:

- a) jeżeli wartość standardowa ograniczenia emisji gazów cieplarnianych dla danej ścieżki produkcji biopaliwa została określona w załączniku IV część A lub B i jeżeli wartość e_l dla tych biopaliw obliczona zgodnie z załącznikiem IV część C pkt 7 jest równa zero lub jest mniejsza od zera, poprzez zastosowanie tej wartości standardowej;
- b) poprzez zastosowanie rzeczywistej wartości obliczonej zgodnie z metodologią określoną w załączniku IV część C; lub
- c) poprzez zastosowanie wartości będącej sumą czynników ze wzoru, o którym mowa w załączniku IV część C pkt 1, gdzie szczegółowe wartości standardowe określone w załączniku IV część D lub E mogą być użyte dla niektórych czynników, a wartości rzeczywiste, obliczone zgodnie z metodologią określoną w załączniku IV część C, dla wszystkich innych czynników.

2. Do dnia 31 marca 2010 r. państwa członkowskie przedkładają Komisji sprawozdanie zawierające wykaz obszarów na ich terytorium, zaklasyfikowanych na poziomie 2 w Nomenklaturze jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) lub na bardziej szczegółowym poziomie NUTS zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji jednostek terytorialnych do celów statystycznych (NUTS) ⁽¹⁾, na których to obszarach normalny poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych może być niższy od poziomu emisji określonego pod pozycją „Szczegółowe wartości standardowe dotyczące upraw” w załączniku IV część D do niniejszej dyrektywy lub równy temu poziomowi, łącznie z opisem metody i danych wykorzystanych do

⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1.

▼ **M4**

sporządzenia wykazu. Metoda ta uwzględnia charakterystykę gleby, klimat i spodziewany poziom zbioru surowców.

3. Wartości standardowe, określone w załączniku IV część A, oraz szczegółowe wartości standardowe dla upraw, określone w załączniku IV część D, mogą być stosowane wyłącznie w przypadku surowców:

- a) uprawianych poza terytorium Wspólnoty;
- b) uprawianych na obszarach Wspólnoty wymienionych w wykazach, o których mowa w ust. 2; lub
- c) będących odpadami lub pozostałościami innymi niż pozostałości pochodzące z rolnictwa, akwakultury i rybołówstwa.

W odniesieniu do upraw biopaliw nieuwzględnionych w lit. a), b) lub c) stosuje się wartości rzeczywiste.

4. Najpóźniej do dnia 31 marca 2010 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykonalności sporządzenia wykazu obszarów w państwach trzecich, w których przewiduje się, że normalny poziom emisji gazów cieplarnianych wynikających z uprawy surowców rolnych będzie niższy od poziomu emisji określonego pod pozycją „uprawy” w załączniku IV część D niniejszej dyrektywy lub równy temu poziomowi, w miarę możliwości łącznie z opisem metody i danych wykorzystanych do sporządzenia wykazu. W odpowiednich przypadkach sprawozdaniu towarzyszą odpowiednie wnioski.

5. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2012 r., a następnie co dwa lata, Komisja składa sprawozdania dotyczące szacunkowych wartości standardowych i typowych określonych w załączniku IV część B i E, ze szczególnym uwzględnieniem emisji pochodzących z transportu i przetwarzania, i może, w odpowiednich przypadkach, zdecydować o korekcie tych wartości. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 4.

6. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2010 r. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wpływu pośredniej zmiany sposobu użytkowania gruntów na emisję gazów cieplarnianych oraz sposobów zmniejszenia tego wpływu. Sprawozdaniu, w stosownych przypadkach, towarzyszy wniosek opierający się na najlepszych dostępnych dowodach naukowych i zawierający konkretną metodologię dotyczącą emisji spowodowanych zmianami ilości pierwiastka węgla wynikającymi z pośrednich zmian sposobu użytkowania gruntów, oraz zapewniający zgodność z niniejszą dyrektywą, zwłaszcza z art. 7b ust.2.

Wniosek taki zawiera niezbędne gwarancje zapewniające pewność inwestycji, podjęte przed zastosowaniem tej metodologii. W odniesieniu do instalacji produkujących biopaliwa przed końcem 2013 r., zastosowanie środków, o których mowa w akapicie pierwszym nie oznacza, do dnia 31 grudnia 2017 r., że biopaliwa produkowane w tych instalacjach uważa się za niespełniające wymogów trwałości zawartych w niniejszej dyrektywie, jeżeli w przeciwnym razie spełniałyby je, pod warunkiem że biopaliwa te osiągają poziom ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w wysokości co najmniej 45 %. Postanowienia te mają zastosowanie od końca 2012 r. do zdolności produkcyjnej instalacji produkujących biopaliwa.

Parlament Europejski i Rada podejmują starania, aby do dnia 31 grudnia 2012 r. podjąć decyzję co do wspomnianych wniosków przedstawianych przez Komisję.

7. Załącznik IV może zostać dostosowany do postępu naukowo-technicznego, w tym również przez dodanie wartości dla innych ścieżek produkcji biopaliw dla tych samych lub innych surowców i przez

▼M4

zmianę metodologii określonej w części C. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy przez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 4.

W odniesieniu do wartości standardowych i metodologii określonej w załączniku IV należy zwrócić szczególną uwagę na:

- metodę uwzględniania odpadów i pozostałości,
- metodę uwzględniania produktów ubocznych,
- metodę uwzględniania kogeneracji, oraz
- status produktów ubocznych nadany pozostałościom po płodach rolnych.

Wartości standardowe dla biodiesla z odpadowych olejów roślinnych lub zwierzęcych należy jak najszybciej poddać przeglądowi.

Wszelkie zmiany lub uzupełnienia wykazu wartości standardowych zamieszczonego w załączniku IV dokonywane są zgodnie z następującymi zasadami:

- a) jeżeli wpływ danego czynnika na ogólne emisje jest niewielki lub jeżeli odchylenie jest ograniczone lub jeżeli koszt ustalenia wartości rzeczywistych jest wysoki lub powodowałoby to znaczne trudności, wartości standardowe muszą być typowe dla normalnych procesów produkcji;
- b) we wszystkich innych przypadkach wartości standardowe muszą być konserwatywne w porównaniu z normalnymi procesami produkcji.

8. Ustalone zostają szczegółowe definicje i specyfikacje techniczne wymagane dla kategorii określonych w załączniku IV część C pkt 9. Środki te, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy przez jej uzupełnienie, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 4.

*Artykuł 7e***Środki wdrażające i sprawozdania dotyczące zrównoważonego rozwoju biopaliw**

1. Środki wdrażające, o których mowa w art. 7b ust. 3 akapit drugi, art. 7c ust. 3 akapit trzeci, art. 7c ust. 6, art. 7c ust. 8, art. 7d ust. 5, art. 7d ust. 7 akapit pierwszy oraz art. 7d ust. 8 uwzględniają również w pełni cele dyrektywy 2009/28/WE.
2. Sprawozdania przedkładane przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, o których mowa w art. 7b ust. 7, art. 7c ust. 2, art. 7c ust. 9, art. 7d ust. 4 i 5 oraz art. 7d ust. 6 akapit pierwszy, a także sprawozdania i informacje przekazywane na mocy art. 7c ust. 3 akapit pierwszy i piąty oraz art. 7d ust. 2 sporządzane są i przekazywane zarówno w celach dyrektywy 2009/28/WE, jak i niniejszej dyrektywy.

▼M2*Artykuł 8***Monitorowanie zgodności i sporządzanie sprawozdań****▼M4**

1. Państwa członkowskie monitorują zgodność z wymogami określonymi w art. 3 i 4, w odniesieniu do benzyny i olejów napędowych, na podstawie metod analitycznych określonych w normach europejskich, odpowiednio EN 228:2004 i EN 590:2004.

▼ **M2**

2. Państwa Członkowskie ustanawiają system monitorowania jakości paliwa zgodnie z wymaganiami odpowiedniej normy europejskiej. Dopuszcza się stosowanie alternatywnego systemu monitorowania jakości paliwa pod warunkiem że system taki zapewnia wyniki o równoważnym stopniu zaufania.

3. Każdego roku do dnia 30 czerwca, Państwa Członkowskie składają sprawozdanie zawierające krajowe dane o jakości paliwa za poprzedni rok kalendarzowy. Pierwsze sprawozdanie składa się do dnia 30 czerwca 2002 r. Począwszy od dnia 1 stycznia 2004 r. format tego sprawozdania ma być zgodny z formatem podanym w odpowiedniej normie europejskiej. Dodatkowo, Państwa Członkowskie podają całkowite ilości benzyny i olejów napędowych wprowadzonych do obrotu na ich terytorium oraz wprowadzone do obrotu ilości benzyny bezołowiowej i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg. Poza tym, Państwa Członkowskie podają corocznie dane na temat dostępności, z uwzględnieniem odpowiednich kryteriów geograficznych, benzyny i olejów napędowych o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg wprowadzonych do obrotu na ich terytorium.

4. Komisja zapewnia niezwłocznie, za pomocą odpowiednich środków, dostępność informacji podanej w zastosowaniu ust. 3. Komisja publikuje co roku, i po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2003 r. sprawozdanie na temat rzeczywistej jakości paliwa w poszczególnych Państwach Członkowskich i pokrycia geograficznego w zakresie paliw o maksymalnej zawartości siarki 10 mg/kg, mające na celu dostarczenie danych o jakości paliw w poszczególnych Państwach Członkowskich.

▼ **M4***Artykuł 8a***Dodatki metaliczne**

1. Komisja dokonuje oceny zagrożeń, jakie wykorzystanie dodatków metalicznych w paliwach przedstawia dla zdrowia i środowiska, oraz opracowuje w tym celu metodologię testowania. Komisja przedstawia wnioski z oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 31 grudnia 2012 r.

2. Do czasu opracowania metodologii testowania, o której mowa w ust. 1, obecność metalicznego dodatku trikarbonylek (metylocyklopentadieno) manganowy (MMT) w benzynie jest ograniczona do 6 mg manganu na litr od dnia 1 stycznia 2011 r. Od dnia 1 stycznia 2014 r. limit ten wynosi 2 mg manganianów na litr.

3. Wartość graniczna zawartości MMT w paliwie, o której mowa w ust. 2, jest poddawana przeglądowi na podstawie wyników oceny przeprowadzonej z wykorzystaniem metodologii badania, o której mowa w ust. 1. Może zostać zmniejszona do zera w przypadkach, w których jest to uzasadnione oceną zagrożenia. Wartość ta nie może zostać zwiększona, chyba że jest to uzasadnione oceną zagrożenia. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 4.

4. Państwa członkowskie zapewniają, by oznakowanie dotyczące zawartości w paliwie dodatku metalicznego było widoczne w każdym miejscu, w którym paliwo z dodatkami metalicznymi jest udostępniane konsumentom.

5. Oznakowanie zawiera następującą treść: „Zawiera dodatki metaliczne”.

6. Oznakowanie powinno być umieszczone, w wyraźnie widoczny sposób, w miejscu, w którym znajduje się informacja określająca rodzaj paliwa. Poprzez swoją wielkość i czcionkę oznakowanie jest wyraźnie widoczne i łatwe do odczytania.

▼ **M4***Artykuł 9***Sprawozdawczość**

1. Do dnia 31 grudnia 2012 r. i co trzy lata po tej dacie Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie oraz, w stosownych przypadkach, wniosek legislacyjny zawierający poprawki do niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie uwzględnia przede wszystkim:

- a) wykorzystanie i rozwój techniki samochodowej, a zwłaszcza wykonalność zwiększenia maksymalnej dozwolonej zawartości biopaliw w benzynie i oleju napędowym oraz potrzebę aktualizacji daty, o której mowa w art. 3 ust. 3;
- b) politykę wspólnotową dotyczącą emisji CO₂ przez pojazdy transportu drogowego;
- c) możliwość stosowania wymogów załącznika II, w szczególności wartości dopuszczalnej wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych, w odniesieniu do maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach (w tym statków żeglugi śródlądowej), ciągników rolniczych i leśnych oraz statków rekreacyjnych;
- d) wzrost wykorzystania detergentów w paliwach;
- e) wykorzystanie w paliwach dodatków metalicznych innych niż MMT;
- f) całkowitą ilość dodatków stosowanych w benzynie i oleju napędowym do silników wysokoprężnych z uwzględnieniem prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego środowiska, w tym celów dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy dla wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej ⁽¹⁾ oraz jej dyrektyw pochodnych;
- g) skutki wprowadzenia wartości docelowej ograniczenia emisji gazów cieplarnianych określonej w art. 7a ust. 2 dla systemu handlu uprawnieniami do emisji;
- h) ewentualną potrzebę dostosowań do przepisów art. 2 ust. 6 i 7 oraz art. 7a ust. 2 lit. b) w celu dokonania oceny ewentualnego wkładu w osiągnięcie celu związanego z redukcją emisji gazów cieplarnianych do 10 % do 2020 r. Rozważania te opierają się na potencjale redukcji emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia paliw i energii we Wspólnocie, z uwzględnieniem przede wszystkim wszelkich osiągnięć w zakresie przyjaznych dla środowiska technologii wychwytywania i składowania dwutlenku węgla oraz z uwzględnieniem elektrycznych pojazdów drogowych, a także efektywności kosztowej sposobów redukcji tych emisji, o czym mowa w art. 7a ust. 2 lit. b);
- i) możliwość wprowadzenia dodatkowych środków dla dostawców celem zredukowania o 2 % emisji gazów cieplarnianych w cyklu życia na jednostkę energii w stosunku do podstawowej normy dla paliw, o której mowa w art. 7a ust. 5 lit. b), dzięki wykorzystaniu kredytów nabytych w ramach mechanizmu czystego rozwoju protokołu z Kioto, na warunkach określonych w dyrektywie 2003/87/WE, w celu dokonania oceny dalszego możliwego wkładu na rzecz realizacji celu związanego z redukcją gazów cieplarnianych o 10 % do 2020 r., jak określono w art. 7a ust. 2 lit. c) niniejszej dyrektywy;
- j) zaktualizowaną analizę stosunku kosztów do korzyści i wpływu redukcji maksymalnej dozwolonej prężności par benzyny w okresie letnim do poziomu poniżej 60 kPa.

2. Najpóźniej w 2014 r. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące osiągnięcia celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2020 r., o którym mowa w art. 7a, uwzględniając potrzebę spójności między tym

⁽¹⁾ Dz.U. L 327 z 22.12.2000, s. 1.

▼ M4

celem i celem, o którym mowa w art. 3 ust. 3 dyrektywy 2009/28/WE, dotyczący udziału energii ze źródeł odnawialnych w transporcie, w świetle sprawozdań, o których mowa w art. 23 ust. 8 i 9 tej dyrektywy.

W odpowiednich przypadkach Komisja załącza do tego sprawozdania wnioski dotyczące modyfikacji celu.

▼ M2*Artykuł 9a***Kary**

Państwa Członkowskie ustalają kary, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą. Ustalone kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające.

▼ B*Artykuł 10***Procedura dostosowywania do postępu technicznego****▼ M4**

1. Jeżeli konieczne jest dostosowanie dozwolonych metod analitycznych, o których mowa w załącznikach I lub II, do postępu technicznego, zmiany, mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 4. Załącznik III może być dostosowywany również do postępu naukowo-technicznego. Środek ten, mający na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, przyjmuje się zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 11 ust. 4.

▼ B

2. Dostosowanie to nie może za sobą pociągnąć żadnej bezpośredniej lub pośredniej zmiany wartości dopuszczalnych ustanowionych w niniejszej dyrektywie ani żadnej zmiany w datach ich stosowania.

▼ M4*Artykuł 11***Procedura komitetowa**

1. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 2, Komisję wspomaga Komitet ds. Jakości Paliwa.
2. W kwestiach dotyczących zrównoważonego rozwoju biopaliw, o których mowa w art. 7b, 7c i 7d, Komisję wspomaga Komitet ds. Zrównoważonego Rozwoju Biopaliw i Biopłynów, o którym mowa w art. 25 ust. 2 dyrektywy 2009/28/WE.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.
4. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 oraz art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

▼ B*Artykuł 12***Uchylenie i zmiana dyrektyw dotyczących jakości paliwowej benzyny i olejów napędowych**

1. Z dniem 1 stycznia 2000 r. dyrektywy 85/210/EWG, 85/536/EWG i 87/441/EWG tracą moc.
2. Dyrektywa 93/12/EWG zostaje zmieniona przez skreślenie art. 1 ust. 1 lit. b) i art. 2 ust. 1 z dniem 1 stycznia 2000 r.

▼ B*Artykuł 13***Transpozycja do ustawodawstwa krajowego**

1. Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy nie później niż do dnia 1 lipca 1999 r. Niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Państwa Członkowskie stosują te środki od dnia 1 stycznia 2000 r.

Środki przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekażą Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinach objętych niniejszą dyrektywą.

▼ M4**▼ B***Artykuł 15***Wejście w życie dyrektywy**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

*Artykuł 16***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼ **M4**

ZAŁĄCZNIK I

SPECYFIKACJE ŚRODOWISKOWE DLA PALIW ZNAJDUJĄCYCH SIĘ NA RYNKU, PRZEZNACZONYCH DO POJAZDÓW WYPOSAŻONYCH W SILNIKI Z ZAPŁONEM ISKROWYM

Typ: **Benzyna**

Parametr ⁽¹⁾	Jednostka	Limity ⁽²⁾	
		Minimum	Maksimum
Badawcza liczba oktanowa		95 ⁽³⁾	–
Silnikowa liczba oktanowa		85	–
Prężność par, okres letni ⁽⁴⁾	kPa	–	60,0 ⁽⁵⁾
Destylacja:			
— do temperatury 100 °C odparowuje	% v/v	46,0	–
— do temperatury 150 °C odparowuje	% v/v	75,0	–
Zawartość węglowodorów:			
— olefinowych	% v/v	–	18,0
— aromatycznych	% v/v	–	35,0
— benzenu	% v/v	–	1,0
Zawartość tlenu	% m/m		3,7
Związki tlenowe			
— Metanol	% v/v		3,0
— Etanol (mogą być konieczne środki stabilizujące)	% v/v		10,0
— Alkohol izopropylowy	% v/v	–	12,0
— Alkohol tert-butyłowy	% v/v	–	15,0
— Alkohol izobutyłowy	% v/v	–	15,0
— Etery zawierające 5 lub więcej atomów węgla w cząsteczce	% v/v	–	22,0
— Inne związki organiczne zawierające tlen ⁽⁶⁾	% v/v	–	15,0
Zawartość siarki	mg/kg	–	10,0
Zawartość ołowiu	g/l	–	0,005

⁽¹⁾ Należy stosować metody badania określone w normie EN 228:2004. Państwa członkowskie mogą przyjąć metodę analityczną określoną w normie zastępującej EN 228:2004, jeśli można wykazać, że metoda ta cechuje się co najmniej taką samą dokładnością i co najmniej takim samym poziomem precyzji jak metoda analityczna, którą zastępuje.

⁽²⁾ Wartości podane w specyfikacji są wartościami „rzeczywistymi”. W celu ustalenia ich wartości dopuszczalnych zastosowano warunki normy EN ISO 4259:2006 „Przetwory naftowe — Wyznaczanie i stosowanie precyzji metod badania”, w celu określenia wartości minimalnej wzięto pod uwagę minimalną różnicę 2R powyżej zera (R = odzwierciedlenie). Wyniki indywidualnych pomiarów interpretuje się na podstawie kryteriów określonych w normie EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o dalszym zezwoleniu na wprowadzanie na rynek zwykłej klasy benzyny bezołowiowej, której minimalna motorowa liczba oktanowa (MON) wynosi 81, a minimalna badawcza liczba oktanowa (RON) — 91.

⁽⁴⁾ Okres letni zaczyna się nie później niż dnia 1 maja i kończy nie wcześniej niż dnia 30 września. Dla państw członkowskich, w których występują niskie temperatury otoczenia w okresie letnim, okres letni zaczyna się nie później niż dnia 1 czerwca i kończy nie wcześniej niż dnia 31 sierpnia.

⁽⁵⁾ W przypadku państw członkowskich, w których występują niskie temperatury otoczenia w okresie letnim i dla których wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 3 ust. 4 i 5, maksymalna prężność par wynosi 70 kPa. Dla państw członkowskich, w przypadku których wprowadzono odstępstwo zgodnie z art. 3 ust. 4 i 5 dla benzyny zawierającej etanol, maksymalna prężność par wynosi 60 kPa wraz z przekroczeniem w zakresie prężności par określonej w załączniku III.

⁽⁶⁾ Inne monoalkohole i etery o końcowej temperaturze wrzenia nie wyższej niż temperatura wrzenia określona w normie EN 228:2004.

▼ **M4***ZALĄCZNIK II***SPECYFIKACJE ŚRODOWISKOWE DLA PALIW ZNAJDUJĄCYCH SIĘ NA RYNKU, PRZEZNACZONYCH DO POJAZDÓW WYPOSAŻONYCH W SILNIKI Z ZAPŁONEM SAMOCZYNNYM***Typ: Olej napędowy*

Parametr ⁽¹⁾	Jednostka	Limity ⁽²⁾	
		Minimum	Maksimum
Liczba cetanowa		51,0	–
Gęstość w temp. 15 °C	kg/m ⁽³⁾	–	845,0
Destylacja:			
— 95 % destyluje do temperatury:	°C	–	360,0
Wielopierścieniowe węglowodory aromatyczne	% m/m	–	8,0
Zawartość siarki	Mg/kg	–	10,0
Zawartość FAME — EN 14078	% v/v	–	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Należy stosować metody badań określone w normie EN 590:2004. Państwa członkowskie mogą przyjąć metodę analityczną określoną w normie zastępującej EN 590:2004, jeśli możliwe jest wykazanie, że metoda ta cechuje się co najmniej taką samą dokładnością i co najmniej takim samym poziomem precyzji jak metoda analityczna, którą zastępuje.

⁽²⁾ Wartości podane w specyfikacji są wartościami „rzeczywistymi”. W celu ustalenia ich wartości dopuszczalnych zastosowano warunki normy EN ISO 4259:2006 „Przetwory naftowe — Wyznaczanie i stosowanie precyzji metod badania”, dla określenia wartości minimalnej wzięto pod uwagę minimalną różnicę 2R powyżej zera (R = odtwarzalność). Wyniki indywidualnych pomiarów interpretuje się na podstawie kryteriów określonych w normie EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ FAME spełnia wymagania normy EN 14214.

▼ **M4***ZAŁĄCZNIK III***DOZWOLONE PRZEKROCZENIE POZIOMU PRĘŻNOŚCI PAR
W BENZYNIE ZAWIERAJĄCEJ BIOETANOL**

Zawartość bioetanolu (% v/v)	Dozwolone przekroczenie poziomu prężności par (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Dozwolone przekroczenie poziomu prężności par dla pośrednich zawartości bioetanolu między wymienionymi wartościami jest określone poprzez liniową interpolację zawartości bioetanolu bezpośrednio powyżej i poniżej wartości pośredniej.

▼M4

ZAŁĄCZNIK IV

ZASADY OBLICZANIA EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH
W CAŁYM CYKLU ŻYCIA BIOPALIWA. Wartości typowe i standardowe dla biopaliw produkowanych bez emisji
netto dwutlenku węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania
gruntów

Ścieżka produkcji biopaliw	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, wartości typowe	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, wartości standardowe
Etanol z buraka cukrowego	61 %	52 %
Etanol z pszenicy (paliwo technologiczne nieokreślone)	32 %	16 %
Etanol z pszenicy (węgiel brunatny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	32 %	16 %
Etanol z pszenicy (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	45 %	34 %
Etanol z pszenicy (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	53 %	47 %
Etanol z pszenicy (słoma jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	69 %	69 %
Etanol z kukurydzy, produkowany we wspólnocie (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	56 %	49 %
Etanol z trzciny cukrowej	71 %	71 %
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych (ETBE)	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych (TAEE)	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	
Biodiesel z ziaren rzepaku	45 %	38 %
Biodiesel ze słonecznika	58 %	51 %
Biodiesel z soi	40 %	31 %
Biodiesel z oleju palmowego (technologia nieokreślona)	36 %	19 %
Biodiesel z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	62 %	56 %
Biodiesel z zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego (*)	88 %	83 %
Hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	51 %	47 %
Hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	65 %	62 %
Hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia nieokreślona)	40 %	26 %
Hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	68 %	65 %
Czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	58 %	57 %
Biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	80 %	73 %
Biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	84 %	81 %

▼M4

Ścieżka produkcji biopaliw	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, wartości typowe	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, wartości standardowe
Biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	86 %	82 %

(*) Nie obejmuje oleju zwierzęcego wyprodukowanego z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 3 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾.

B. Przewidywane wartości typowe i standardowe dla przyszłych biopaliw, które nie występowały lub występowały jedynie w niewielkich ilościach na rynku w styczniu 2008 r., produkowanych bez emisji netto dwutlenku węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów

Ścieżka produkcji biopaliw	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, wartości typowe	Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, wartości standardowe
Etanol ze słomy pszenicy	87 %	85 %
Etanol z odpadów drzewnych	80 %	74 %
Etanol z drewna uprawianego	76 %	70 %
Fischer-Tropsch z odpadów drzewnych	95 %	95 %
Fischer-Tropsch z drewna uprawianego	93 %	93 %
Eter dimetylowy z odpadów drzewnych (DME)	95 %	95 %
Eter dimetylowy z drewna uprawianego (DME)	92 %	92 %
Metanol z odpadów drzewnych	94 %	94 %
Metanol z drewna uprawianego	91 %	91 %
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych eteru metylo-t-butylowego (MTBE)	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji metanolu	

C. Metodologia

1. Emisję gazów cieplarnianych spowodowaną produkcją i stosowaniem biopaliw oblicza się w następujący sposób:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{id} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

gdzie

- E = całkowita emisja spowodowana stosowaniem paliwa;
- e_{ec} = emisja spowodowana wydobywaniem lub uprawą surowców;
- e_l = emisja roczna spowodowana zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów;
- e_p = emisja spowodowana procesami technologicznymi;
- e_{id} = emisja spowodowana transportem i dystrybucją;
- e_u = emisja spowodowana stosowaniem paliwem;
- e_{sca} = wartość ograniczenia emisji wynikającego z akumulacji węgla w glebie dzięki lepszej gospodarce rolnej;
- e_{ccs} = ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego geologicznym magazynowaniem;

⁽¹⁾ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, s. 1.

▼ **M4**

e_{ccr} = ograniczenie emisji spowodowane wychwytywaniem dwutlenku węgla i jego zastępowaniem; oraz

e_{ee} = ograniczenie emisji spowodowane zwiększoną produkcją energii elektrycznej w wyniku kogeneracji.

Emisji związanej z produkcją maszyn i urządzeń nie uwzględnia się.

- Emisja gazów cieplarnianych z paliw, E , wyrażona jest w gramach przeliczeniowych CO₂ na MJ paliwa, gCO_{2eq}/MJ.
- Na zasadzie odstępstwa od pkt 2, wartości obliczone w gCO_{2eq}/MJ mogą być skorygowane o różnice pomiędzy paliwami w zakresie wykonanej pracy użytecznej, wyrażonej w km/MJ. Korekta ta jest dopuszczalna wyłącznie w przypadku przedstawienia dowodu na istnienie różnic w zakresie wykonanej pracy użytecznej.
- Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych z biopaliw oblicza się w następujący sposób:

$$OGRANICZENIE = (E_F - E_B)/E_F$$

gdzie

E_B = całkowita wartość emisji z biopaliwa; oraz

E_F = całkowita emisja z kopalnego odpowiednika biopaliwa.

- Gazy cieplarniane uwzględniane do celów pkt 1 to CO₂, N₂O i CH₄. Do obliczenia równoważnika CO₂ poniższym gazom przypisuje się następujące wartości:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

- Emisja spowodowana wydobyciem lub uprawą surowców, e_{ec} , obejmuje emisje spowodowane samym procesem wydobycia lub uprawy, gromadzeniem surowców, odpadami i wyciekami produkcją chemikaliów i produktów stosowanych w procesie wydobycia lub uprawy. Wyklucza się wychwytywanie CO₂ w trakcie uprawy surowców. Odejmuje się potwierdzone ograniczenie emisji gazów cieplarnianych ze spalania gazu na pochodniach w miejscach wydobycia ropy naftowej gdziekolwiek na świecie. Szacunkową emisję z upraw można określić na podstawie średnich wyliczonych dla obszarów geograficznych mniejszych od tych przyjętych do obliczenia wartości standardowych, jeśli nie jest możliwe zastosowanie rzeczywistych wartości.
- Emisję roczną spowodowaną zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów, e_l , oblicza się, równo rozdzielając całkowitą emisję na 20 lat. Do obliczenia wielkości tych emisji stosuje się następującą zasadę:

$$e_l = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

gdzie

e_l = emisja w ujęciu rocznym gazów cieplarnianych spowodowana zmianami pokładów węgla w związku ze zmianą sposobu użytkowania gruntów (mierzona jako masa równoważnika CO₂ na jednostkę energii wytworzonej z biopaliwa);

CS_R = zapas węgla na jednostkę powierzchni związany z przeznaczeniem gruntów odniesienia (mierzony jako masa węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). Przeznaczenie gruntów odniesienia oznacza przeznaczenie gruntów w styczniu 2008 r. lub 20 lat przed uzyskaniem surowca, jeśli data ta jest późniejsza;

CS_A = zapas węgla na jednostkę powierzchni związany z rzeczywistym przeznaczeniem gruntów (mierzony jako masa węgla na jednostkę powierzchni, obejmująca zarówno glebę, jak i roślinność). W przypadkach kiedy zasoby węgla gromadzą się przez okres przekraczający 1 rok, wartość CS_A jest obliczana jako zasoby na jednostkę powierzchni po

⁽¹⁾ Współczynnik otrzymany przez podzielenie masy molowej CO₂ (44,010 g/mol) przez masę molową węgla (12,011 g/mol) wynosi 3,664.

▼ **M4**

dwudziestu latach lub kiedy uprawy osiągną dojrzałość, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej;

P = wydajność upraw (mierzona ilością energii wytwarzanej przez biopaliwo na jednostkę powierzchni w jednym roku); oraz

e_B = premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ za biopaliwo przyznawana, jeśli biomasa otrzymywana jest z rekultywowanych terenów zdegradowanych i spełnia warunki ustanowione w pkt 8.

8. Premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ jest przyznawana, jeśli występują czynniki świadczące o tym, że przedmiotowe tereny:
 - a) w styczniu 2008 r. nie były wykorzystywane do działalności rolniczej lub jakiegokolwiek innej; oraz
 - b) należą do jednej z następujących kategorii:
 - (i) tereny poważnie zdegradowane, w tym wcześniej wykorzystywane do celów rolniczych;
 - (ii) tereny silnie zanieczyszczone.

Premia o wartości 29 gCO_{2eq}/MJ ma zastosowanie przez okres nieprzekraczający 10 lat, licząc od daty przekształcenia terenów do celów rolniczych, pod warunkiem że zapewnione zostanie regularne zwiększanie zasobów węgla oraz znaczne ograniczenie erozji w odniesieniu do terenów określonych w pkt (i) oraz zmniejszenie zanieczyszczenia gleby w odniesieniu do terenów określonych w pkt (ii).

9. Kategorie występujące w pkt 8 lit. a) i lit. b) zostają zdefiniowane w sposób następujący:
 - a) termin „tereny poważnie zdegradowane” oznacza tereny, które w dłuższym okresie zostały w dużym stopniu zasolone lub które są szczególnie mało zasobne w substancje organiczne i uległy poważnej erozji;
 - b) termin „tereny silnie zanieczyszczone” oznacza tereny, które nie nadają się do uprawy żywności lub paszy dla zwierząt ze względu na zanieczyszczenie gleby.

Należą tu tereny, które są przedmiotem decyzji Komisji zgodnie z art. 7c ust. 3 akapit czwarty.

10. Wytyczne przyjęte zgodnie z załącznikiem V część C pkt 10 do dyrektywy 2009/28/WE służą jako podstawa obliczania zasobów węgla w ziemi do celów niniejszej dyrektywy.
11. Wartość emisji spowodowanych procesami technologicznymi, e_p , obejmuje emisje spowodowane samymi procesami technologicznymi, odpadami i wyciekami oraz produkcją chemikaliów lub wyrobów stosowanych w procesach technologicznych.

W obliczeniach zużycia energii elektrycznej wyprodukowanej poza zakładem produkującym paliwo natężenie emisji gazów cieplarnianych spowodowanej produkcją i dystrybucją tej energii elektrycznej uznaje się za równe średniemu natężeniu emisji spowodowanej produkcją i dystrybucją energii elektrycznej w określonym regionie. W ramach wyjątku od tej zasady producenci mogą stosować średnią wartość w odniesieniu do energii elektrycznej produkowanej w pojedynczym zakładzie, jeśli zakład ten nie jest podłączony do sieci elektroenergetycznej.

12. Emisja spowodowana transportem i dystrybucją, e_{td} , obejmuje emisje spowodowane transportem i magazynowaniem surowców oraz półproduktów, a także magazynowaniem i dystrybucją wyrobów gotowych. Emisja spowodowana transportem i dystrybucją do uwzględnienia w pkt 6 nie jest objęta niniejszym punktem.
13. Wartość emisji pochodzących z wykorzystywanego paliwa, e_u , uznaje się za równą zero w odniesieniu do biopaliw.
14. Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego podziemnemu składowaniu, e_{ccs} , które nie zostało uwzględnione już w e_p , odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto poprzez wychwytywanie i sekwestrację emitowanego CO₂ bezpośrednio związanego z wydobyciem, transportem, przetworzeniem i dystrybucją paliwa.

▼M4

15. Ograniczenie emisji dzięki wychwytywaniu dwutlenku węgla i jego zastępowaniu, e_{ccr} , odnosi się wyłącznie do emisji, której uniknięto poprzez wychwytywanie CO₂, w którym węgiel pochodzi z biomasy i jest stosowany w celu zastąpienia CO₂ pochodzenia kopalnego, stosowanego w produktach handlowych i w usługach.
16. Ograniczenie emisji dzięki zwiększonej produkcji energii elektrycznej w wyniku kogeneracji, e_{ee} , uwzględnia się w odniesieniu do nadwyżki energii elektrycznej produkowanej w ramach systemów produkcji paliwa stosujących kogenerację, z wyjątkiem przypadków, gdy paliwo stosowane w kogeneracji jest produktem ubocznym innym niż resztki poźniwne. W obliczeniach nadwyżki energii elektrycznej przyjmuje się, że wielkość jednostki kogeneracyjnej odpowiada minimum niezbędnemu, aby jednostka kogeneracyjna mogła dostarczać ciepło potrzebne do produkcji paliwa. Ograniczenie emisji gazów cieplarnianych związane z nadwyżką energii elektrycznej uznaje się za równe ilości gazów cieplarnianych, które zostałyby wyemitowane, gdyby w elektrowni stosującej to samo paliwo wyprodukowano taką samą ilość energii elektrycznej jak w jednostce kogeneracyjnej.
17. Jeśli w procesie produkcji paliwa równocześnie powstaje paliwo, dla którego oblicza się emisje, oraz jeden lub więcej produktów („produkty uboczne”), emisję gazów cieplarnianych dzieli się pomiędzy paliwo lub jego produkt pośredni i produkty uboczne proporcjonalnie do ich zawartości energetycznej (określonej na podstawie wartości opałowej dolnej w przypadku produktów ubocznych innych niż energia elektryczna).
18. W obliczeniach, o których mowa w pkt 17, emisje do podziału to $e_{ec} + e_p$, oraz te części e_p , e_{td} i e_{ee} , które mają miejsce przed fazą produkcji, w której powstaje produkt uboczny, i w jej trakcie. Jeśli w odniesieniu do tych produktów ubocznych jakiegokolwiek emisje przypisano do wcześniejszych faz produkcji w cyklu życia, uwzględnia się jedynie tę część emisji, którą przypisano do pośredniego produktu paliwowego w ostatniej fazie produkcji, a nie całość emisji.
- W obliczeniach uwzględnia się wszystkie produkty uboczne, w tym energię elektryczną, która nie wchodzi w zakres pkt 16, z wyjątkiem resztek poźniwnych, w tym słomy, wyłok, plew, kolb i łupin orzechów. W obliczeniach produkty uboczne mające negatywną wartość energetyczną uznaje się za posiadające zerową wartość energetyczną.
- Odpady, resztki poźniwne, w tym słomę, wyłoki, plewy, kolby i łupiny orzechów oraz resztki powstałe w innych procesach przetwórczych, w tym surową (nierafinowaną) glicerynę, uznaje się za materiały nieemitujące żadnych gazów cieplarnianych w całym cyklu życia, aż do momentu ich zbiórki.
- W przypadku paliw produkowanych w rafineriach jednostką analityczną dla celów obliczeniowych, o których mowa w pkt 17, jest rafineria.
19. W obliczeniach, o których mowa w pkt 4, wartość odpowiednika kopalnego E_F to najbardziej aktualna dostępna wartość średnich emisji pochodzących z kopalnej części benzyny i oleju napędowego wykorzystanych na terytorium Wspólnoty, zarejestrowanych zgodnie z niniejszą dyrektywą. W przypadku braku takich danych zastosowanie ma wartość 83,8 gCO_{2eq}/MJ.

D. Szczegółowe wartości standardowe dla biopaliw

Szczegółowe wartości standardowe dla upraw: „ e_{ec} ” zgodnie z definicją w części C niniejszego załącznika

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol z buraka cukrowego	12	12
Etanol z pszenicy	23	23
Etanol z kukurydzy, produkowany we Wspólnocie	20	20
Etanol z trzciny cukrowej	14	14
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych ETBE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	

▼ **M4**

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych TAEE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	
Biodiesel z ziaren rzepaku	29	29
Biodiesel ze słonecznika	18	18
Biodiesel z soi	19	19
Biodiesel z oleju palmowego	14	14
Biodiesel ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego (*)	0	0
Hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	30	30
Hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	18	18
Hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego	15	15
Czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	30	30
Biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	0	0
Biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	0	0
Biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	0	0

(*) Nie obejmuje oleju zwierzęcego wyprodukowanego z produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego sklasyfikowanych jako surowiec kategorii 3 zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1774/2002.

Szczegółowe wartości standardowe dla procesu technologicznego (w tym nadwyżka energii elektrycznej): „e_p – e_{ec}” zgodnie z definicją w części C niniejszego załącznika

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol z buraka cukrowego	19	26
Etanol z pszenicy (paliwo technologiczne nieokreślone)	32	45
Etanol z pszenicy (węgiel brunatny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	32	45
Etanol z pszenicy (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	21	30
Etanol z pszenicy (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	14	19
Etanol z pszenicy (słoma jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	1	1
Etanol z kukurydzy, produkowany we Wspólnocie (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	15	21
Etanol z trzciny cukrowej	1	1
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych ETBE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych TAEE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	

▼M4

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Biodiesel z ziaren rzepaku	16	22
Biodiesel ze słonecznika	16	22
Biodiesel z soi	18	26
Biodiesel z oleju palmowego (technologia nieokreślona)	35	49
Biodiesel z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	13	18
Biodiesel ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego	9	13
Hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	10	13
Hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	10	13
Hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia nieokreślona)	30	42
Hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	7	9
Czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	4	5
Biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	14	20
Biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	8	11
Biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	8	11

Szczegółowe wartości standardowe dla transportu i dystrybucji: „e_{td}” zgodnie z definicją w części C niniejszego załącznika

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol z buraka cukrowego	2	2
Etanol z pszenicy	2	2
Etanol z kukurydzy, produkowany we Wspólnocie	2	2
Etanol z trzciny cukrowej	9	9
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych ETBE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych TAAE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	
Biodiesel z ziaren rzepaku	1	1
Biodiesel ze słonecznika	1	1
Biodiesel z soi	13	13

▼M4

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Biodiesel z oleju palmowego	5	5
Biodiesel ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego	1	1
Hydrolorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	1	1
Hydrolorafinowany olej roślinny ze słonecznika	1	1
Hydrolorafinowany olej roślinny z oleju palmowego	5	5
Czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	1	1
Biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	3	3
Biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	5	5
Biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	4	4

Razem dla upraw, procesu technologicznego oraz transportu i dystrybucji

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol z buraka cukrowego	33	40
Etanol z pszenicy (paliwo technologiczne nieokreślone)	57	70
Etanol z pszenicy (węgiel brunatny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	57	70
Etanol z pszenicy (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w konwencjonalnym kotle)	46	55
Etanol z pszenicy (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	39	44
Etanol z pszenicy (słoma jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	26	26
Etanol z kukurydzy, produkowany we Wspólnocie (gaz ziemny jako paliwo technologiczne w elektrociepłowni)	37	43
Etanol z trzciny cukrowej	24	24
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych ETBE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych TAEE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji etanolu	
Biodiesel z ziaren rzepaku	46	52
Biodiesel ze słonecznika	35	41
Biodiesel z soi	50	58

▼ **M4**

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Biodiesel z oleju palmowego (technologia nieokreślona)	54	68
Biodiesel z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	32	37
Biodiesel ze zużytego oleju roślinnego lub zwierzęcego	10	14
Hydrorafinowany olej roślinny z ziaren rzepaku	41	44
Hydrorafinowany olej roślinny ze słonecznika	29	32
Hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia nieokreślona)	50	62
Hydrorafinowany olej roślinny z oleju palmowego (technologia z wychwytem metanu w olejarni)	27	29
Czysty olej roślinny z ziaren rzepaku	35	36
Biogaz z organicznych odpadów komunalnych jako sprężony gaz ziemny	17	23
Biogaz z mokrego obornika jako sprężony gaz ziemny	13	16
Biogaz z suchego obornika jako sprężony gaz ziemny	12	15

E. Przewidywane szczegółowe wartości standardowe dla przyszłych biopaliw, które nie występowały lub występowały jedynie w niewielkich ilościach na rynku w styczniu 2008.

Wartości szczegółowe dla uprawy: „*e_{ec}*” zgodnie z definicją w części C niniejszego załącznika

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol ze słomy pszenicy	3	3
Etanol z odpadów drzewnych	1	1
Etanol z drewna uprawianego	6	6
Olej napędowy wytwarzany w procesie Fischer-Tropsch z odpadów drzewnych	1	1
Olej napędowy wytwarzany w procesie Fischer-Tropsch z drewna uprawianego	4	4
DME z odpadów drzewnych	1	1
DME z drewna uprawianego	5	5
Metanol z odpadów drzewnych	1	1
Metanol z drewna uprawianego	5	5
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych MTBE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji metanolu	

▼ **M4**

Wartości szczegółowe dla procesów technologicznych (wraz z nadwyżką energii elektrycznej): „ $e_p - e_{ec}$ ” zgodnie z definicją w części C niniejszego załącznika

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol ze słomy pszenicy	5	7
Etanol z drewna	12	17
Olej napędowy wytwarzany w procesie Fischer-Tropsch z drewna	0	0
DME z drewna	0	0
Metanol z drewna	0	0
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych MTBE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji metanolu	

Wartości szczegółowe dla transportu i dystrybucji: „ e_{td} ” zgodnie z definicją w części C niniejszego załącznika

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol ze słomy pszenicy	2	2
Etanol z odpadów drzewnych	4	4
Etanol z drewna uprawianego	2	2
Olej napędowy wytwarzany w procesie Fischer-Tropsch z odpadów drzewnych	3	3
Olej napędowy wytwarzany w procesie Fischer-Tropsch z drewna uprawianego	2	2
DME z odpadów drzewnych	4	4
DME z drewna uprawianego	2	2
Metanol z odpadów drzewnych	4	4
Metanol z drewna uprawianego	2	2
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych MTBE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji metanolu	

Całkowita wartość dla uprawy, procesów technologicznych, transportu i dystrybucji

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Etanol ze słomy pszenicy	11	13
Etanol z odpadów drzewnych	17	22
Etanol z drewna uprawianego	20	25
Olej napędowy wytwarzany w procesie Fischer-Tropsch z odpadów drzewnych	4	4

▼ **M4**

Ścieżka produkcji biopaliw	Typowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)	Standardowa emisja gazów cieplarnianych (gCO _{2eq} /MJ)
Olej napędowy wytwarzany w procesie Fischer-Tropsch z drewna uprawianego	6	6
DME z odpadów drzewnych	5	5
DME z drewna uprawianego	7	7
Metanol z odpadów drzewnych	5	5
Metanol z drewna uprawianego	7	7
Część pochodząca ze źródeł odnawialnych MTBE	Takie same wartości jak dla wybranej ścieżki produkcji metanolu	